

Beleidsregels individuele inkomenstoelage Participatiewet (IOAW, IOAZ)

Het College van de Gemeente Culemborg;

stelt vast dat het ingevolge artikel 36a van de Participatiewet noodzakelijk is een aantal aspecten ten behoeve van de individuele inkomenstoelage vast te leggen;

en besluit de volgende beleidsregels vast te stellen:

Artikel 1 Ontbreken uitzicht op inkomensverbetering

1. Niet werkende: uitzicht op inkomensverbetering wordt niet aanwezig geacht als de niet werkende uitkeringsgerechtigde(n) voldoet/voldoet aan de vereiste van een langdurig laag inkomen.
2. Werkende: uitzicht op inkomensverbetering wordt niet aanwezig geacht als de werkende voldoet aan de vereisten van een langdurig laag inkomen, en hij of zij vanwege in de persoon gelegen omstandigheden niet in staat wordt geacht door urenuitbreiding of (aanvullende) werkzaamheden elders het inkomen te verbeteren.
3. Daarnaast moet binnen een periode van 12 maanden geen uitzicht zijn op het verwerven van inkomsten die hoger zijn dan de toepasselijke bijstandsnorm. Is dat mogelijk wel het geval over een langere periode dan 12 maanden, dan is dat een beoordelingspunt voor de volgende individuele inkomenstoelage.

Artikel 2 Aanwezigheid van uitzicht op inkomensverbetering

1. Uitzicht op inkomensverbetering wordt aanwezig geacht indien aannemelijk is dat belanghebbende binnen 12 maanden inkomsten gaat ontvangen die hoger zijn dan de toepasselijke bijstandsnorm. Is daarvan sprake pas ná 12 maanden, dan wordt dit uitzicht op inkomensverbetering (voor de komende 12 maanden) niet aanwezig geacht.
2. Uitzicht op inkomensverbetering wordt ook aanwezig geacht bij de belanghebbende die een opleiding volgt als bedoeld in de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS), dan wel een studie genoemd in de Wet Studiefinanciering (WSF 2000) volgt of die in de 12 maanden voorafgaand aan de peildatum heeft gevolgd.

Artikel 3 Hoogte bedragen

De individuele inkomenstoelage bedraagt per jaar 40% van de op de peildatum van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Aldus vastgesteld door het college van de Gemeente Culemborg op 28 april 2015

Toelichting beleidsregels individuele inkomensvoet Participatiewet (IOAW, IOAZ)

Artikel 1 Ontbreken uitzicht op inkomensverbetering

Op grond van artikel 36a Participatiewet bestaat recht op individuele inkomensvoet als uitzicht op inkomensverbetering ontbreekt. Het ontbreken van uitzicht op inkomensverbetering wordt aanwezig geacht indien niet werkende uitkeringsgerechtigden voldoen aan de eis van de referentieperiode.

In situaties dat mensen al dan niet in deeltijd werken en inkomen verwerven dat niet boven de gestelde inkomensgrens uitkomt, is beoordeling van het vooruitzicht op verbetering van de inkomenspositie afhankelijk van de persoonlijke omstandigheden. Als uitbreiding van het dienstverband of een beter betaald dienstverband (met meer uren) elders niet mogelijk door de gezondheid of andere in de persoon gelegen factoren kan gesteld worden dat het uitzicht op inkomensverbetering er niet is.

Vertrekpunt zou het aantal uren kunnen zijn.

Als iemand parttime werkt, betekent de ruimte die er in uren nog bestaat, in principe dat er uitzicht op inkomensverbetering bestaat. In dat geval is het aan te cliënt aan te dragen en aan te tonen dat er van uitbreiding van uren vanwege in de persoon gelegen factoren geen sprake kan zijn.

Tot deze groep behoren ook de personen die werken en loon ontvangen op bijstandsniveau en personen die op inkomen uit arbeid een aanvullende uitkering tot bijstandsniveau ontvangen.

In andere situaties geldt dat vooruitzicht op verbetering van de inkomenspositie aanwezig wordt geacht. Zo worden gezinsomstandigheden zoals zorg voor kinderen of mantelzorg in beginsel niet aangemerkt als belemmering voor inkomensverbetering.

T.a.v. personen in een re-integratietraject wordt opgemerkt dat de meeste re-integratietrajecten ingezet worden om de kansen van de klant op de arbeidsmarkt te vergroten. Het beoogde doel van het traject is in die gevallen dan uitstroom richting arbeid. Er wordt geen uitzicht op inkomensverbetering aanwezig geacht indien degene die de individuele inkomensvoet aanvraagt een traject volgt dat redelijkerwijs langer dan een jaar duurt voordat het verrichten van reguliere arbeid mogelijk is. Per individuele situatie dient beoordeeld te worden aan de hand van de omstandigheden in hoeverre met het traject uitstroom richting de arbeidsmarkt wordt beoogd en er daardoor sprake is van het wel of niet hebben van uitzicht op inkomensverbetering. Indien er toch sprake is van het hebben van uitzicht op inkomensverbetering bestaat er geen recht op de individuele inkomensvoet.

Artikel 2 Aanwezigheid van uitzicht op inkomensverbetering

Lid 2: Studenten worden expliciet uitgesloten van de individuele inkomensvoet. De overweging hierachter is dat bij studenten, die zich met hun studie voorbereiden op de beroepspraktijk op hoger niveau, geen sprake is van het ontbreken van uitzicht op inkomensverbetering.

Als het perspectief op inkomensverbetering van een student zich door in de persoon gelegen factoren slechts langzaam ontwikkelt, kan dat reden zijn om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht. De situatie van de student dient dan echter vergelijkbaar te zijn met die van de werkenden met een langdurig laag inkomen.

Artikel 3 Hoogte bedragen

De vraag of cliënt (en partner) een **langdurig laag inkomen** heeft (hebben), wordt zoveel mogelijk met behulp van suwinet-inkijk beantwoord.

1. Allereerst wordt gekeken of er überhaupt inkomstenverhoudingen bekend zijn. Als dat niet het geval is, worden de inkomstengegevens alsnog bij cliënt (en partner of gezin) opgevraagd.
2. Als er inkomstenverhoudingen bekend zijn, wordt gekeken of de hoogte van de inkomsten over de laatste twee jaar bekend zijn. Als dat niet het geval is, worden de inkomstengegevens alsnog bij cliënt (en partner) opgevraagd.
3. Als er de hoogte van de inkomsten over de laatste twee jaar bekend zijn, wordt gekeken of deze incidenteel boven bijstandsniveau zijn (geweest).
- 4a. Als deze **op of onder** bijstandsniveau zijn geweest, wordt gekeken of de bron(nen) de drie jaar daaraan voorafgaand hetzelfde is (zijn) geweest. Als dat het geval is, is er sprake van een langdurig laag inkomen.
- 4b. Als deze **boven** bijstandsniveau zijn geweest, wordt gekeken of deze hoger waren over een periode langer dan een jaar. Als dat het geval is geweest, is er geen sprake van een langdurig laag inkomen en kan de aanvraag worden afgewezen.
- 5a. Als de bron(nen) niet de vier drie daaraan voorafgaand dezelfde is (zijn) geweest, wordt gekeken of de onderbreking van de bron korter dan een jaar heeft geduurd. Als dat niet het geval is, worden de inkomstengegevens alsnog bij de cliënt (en partner) opgevraagd.
- 5b. Als de inkomsten korter dan een jaar hoger zijn geweest, wordt gekeken of de bron(nen) de drie jaar daaraan voorafgaand hetzelfde is (zijn) geweest. Als dat het geval is, is er sprake van een langdurig laag inkomen.
- 6a. Als de onderbreking wel korter dan een jaar heeft geduurd, is er sprake van een langdurig laag inkomen.
- 6b. Als de bron(nen) niet de drie jaar daaraan voorafgaand dezelfde is (zijn) geweest, wordt gekeken of de onderbreking van de bron(nen), samen met de onderbreking vanwege de te hoge inkomsten korter dan een jaar heeft geduurd. Als dat niet het geval is, worden de inkomstengegevens alsnog bij de cliënt (en partner) opgevraagd.
- 7b. Als de gezamenlijke onderbreking wel korter dan een jaar heeft geduurd, is er sprake van een langdurig laag inkomen.